

مدافعان سلامتی که برای قانع کردن مردم به خیابان آمدند

اینجا پیاده راه سنگفرش خیابان ولیعصر (عج) تبریز است و تعدادی از دانشجویان سال آخر پزشکی و پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تبریز با لباس مخصوص مدافعان سلامت (گان) به خیابان آمده‌اند تا از شهروندان خواهش کنند برای کمک به کادر درمان، ماسک بزنند.

آن‌ها قیافه خوشحالی ندارند و تصاویر شهدای سلامت را در دست گرفته و با تشکیل حلقه وسط پیاده راه ایستاده‌اند و نوشته‌هایی در دست دارند، آن‌ها از اینکه استادشان، دکتر مهران عبداللهی نامی را چند روز قبل در این راه از دست داده‌اند، بسیار متأسف هستند.

دانشجویان به نوبت از حلقه جدا شده و به مردم هشدار می‌دهند که نفس کادر درمان را قطع نکنید، ظرفیت بیمارستان‌ها رو به تکمیل بوده و پرستاران و پزشکان پس از پنج ماه مبارزه بی‌وقفه با کرونا دیگر خسته شده‌اند.

به گزارش روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی تبریز، کادر درمان تنها یک خواسته مشترک از مردم دارند، آن هم استفاده از ماسک و رعایت فاصله اجتماعی است، اما با این وجود هنوز هم برخی از افراد نه تنها کرونا را باور ندارند، بلکه مسئولیت اجتماعیشان را هم نادیده گرفته و استفاده از ماسک را بی‌فایده می‌دانند.

یکی از شهروندان که به همراه دوستانش لبخندزنان به صحبت‌های دانشجویان گوش می‌دهد، می‌گوید: من از گروه سیگاری‌ها هستم، سیگاری‌ها کرونا نمی‌گیرند، این سه نفر معتقد به کتاب راز و قانون جذب هستند و تصور می‌کنند که همه چیز به قانون جذب بستگی دارد، اگر چیزهای منفی مثل کرونا را جذب نکنیم، به آن مبتلا نمی‌شویم.

در ادامه یکی از دانشجویان پرستاری با ارائه توضیحاتی در خصوص علایم متعدد کرونا خطاب به این شهروند بیان می‌کند: بیماران هر روز با علایمی مراجعه می‌کنند که ما را متعجب می‌کند، حتی علایمی مانند توهم نیز در بین مبتلایان دیده شده است، اساتید و پزشکان و پرستاران حدود پنج ماه است که لباس به تن دارند و برای نجات جان هم نوعانشان تلاش می‌کنند، با از دست دادن هر پزشک و پرستار و یا حتی هر رزیدنت، یک سرمایه علمی را از دست می‌دهیم و تربیت مجدد چنین نیروهایی بسیار سخت و زمانبر است، در صورت افزایش شهدای سلامت، حتی پس از شکست دادن کرونا هم ایران با کمبود شدید پرستار و پزشک مواجه می‌شود.

یکی از رزیدنت‌ها هم خطاب به این شهروند بیان می‌کند: اگر شما به کتاب راز اعتقاد دارید، حتی نویسنده این کتاب هم این روزها یا از خانه بیرون نمی‌آید و یا حتماً از ماسک استفاده می‌کند.

پیاده راه سنگفرش که همیشه یکی از خطرناک‌ترین و شلوغ‌ترین پیاده راه‌های تبریز است، بعد از شیوع کرونا هم رونقش را از دست نداده و با وجود اینکه تعداد کسانی که از ماسک استفاده می‌کنند، بیشتر است، اما تعداد افرادی که ماسک ندارند هم کم نیست.

آن‌ها دسته جمعی بر روی نیمکت‌ها و کافی‌شاپ‌ها نشسته و بی‌توجه به گروه حداقل 20 نفری دانشجویان علوم پزشکی که در حال اعلام خطری بزرگ هستند، بستنی خورده و لبخند می‌زنند، یکی از آن‌ها معتقد است که ماسک زدن یا نزدن او هیچ ارتباطی به خبرنگاران و شهروندان دیگر ندارد و آن دیگری می‌گوید که شما باید به ما ماسک بدهید، چرا کشور را برای کنترل بیماری تعطیل نمی‌کنید؟، به اصناف و کسبه‌ها پول بدهید و همه‌جا را تعطیل کنید تا ما هم بیرون نیایم.

یکی از دوستان این شهروند نیز تحمل ماسک در گرمای تابستان را غیرممکن عنوان کرده و با وجود اینکه پدرش به کرونا مبتلا شده است، حاضر نیست تا هنگام بیرون آمدن از خانه ماسک بزند، اما یکی از همراهان آن‌ها که ماسک دارد، قول می‌دهد تا دوستانش را به استفاده از ماسک دعوت کرده و در غیر این صورت با آن‌ها بیرون نیاید.

یکی از پاکبانان زحمتکش نیز در گوشه‌ای ایستاده و مشغول تماشای راهپیمایی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی تبریز است، او که ماسک و دستکش هم دارد از شهروندان می‌خواهد تا لوازم حفاظت فردی را پس از استفاده، کف خیابان نیندازند و زباله‌های بهداشتی را با رعایت توصیه‌ها به طور امن در سطل زباله بیندازند.

یکی از شهروندان هم به همراه سه کودک خردسال که سه‌الی شش ساله هستند، در فاصله‌ای دور ایستاده است و در حال نشان دادن دانشجویان به کودکان است که سعی دارند ماسک را از صورتشان جدا کنند، او می‌گوید: امروز استفاده از ماسک وظیفه همه ما بوده و کودک و نوجوان و پیر و جوان و زن و مرد ندارند، برای ادای دین به کادر درمان و قدردانی از زحمات و از خودگذشتگی آن‌ها باید ماسک بزنیم، بچه‌ها هم با کمی توضیح و ارائه واقعیت‌ها با ماسک کنار می‌آیند، بچه‌هایی که همراه من هستند پس از چند روز قرنطینه خانگی اصرار بر بیرون رفتن داشتند که به شرط استفاده از ماسک حاضر شدم چند دقیقه‌ای بیرون بیایم.

راهپیمایی همچنان ادامه دارد، اما این صحنه یکی از کمدی‌ترین صحنه‌های عمر برخی از شهروندانی است که از دور لبخند زده و چند فریم عکس و فیلم تهیه کرده و خنده‌کنان به راهشان ادامه می‌دهند. خانمی که ماسک و دستکش دارد در این خصوص می‌گوید: در این مدت کادر درمان از خودگذشتگی کرده و رسانه‌ها هم در حد توان اطلاع‌رسانی کرده‌اند، رفتار و واکنش‌های برخی از شهروندان اصلاً قابل درک نیست، با دیدن تصاویر شهدای سلامت اشک در چشم آدم جمع می‌شود و خنده تعدادی از رهگذران اصلاً قابل درک نیست، هر شهروندی موظف است نه تنها به خاطر سلامتی خودش، بلکه برای عمل به مسئولیت اجتماعی‌اش از ماسک استفاده کرده و فاصله اجتماعی را رعایت کند.

علی، یکی از شهروندان برای درک تنها پنج دقیقه از آلام کادر درمان و سختی تحمل لباس گان که بیش از 30 ساعت آن را به تن می‌کنند، حاضر به پوشیدن این لباس می‌شود، او پس از سپری شدن زمان تعیین شده از تجربه پوشیدن لباس گان بیان می‌کند: قبل از پوشیدن لباس، تحمل آن به ظاهر سخت نمی‌آمد، اما با وجود هوای نسبتاً خنک و امتحان آن در فضای آزاد به مدت پنج دقیقه، گرمای داخل لباس واقعا غیرقابل تحمل بود، به نظر من پوشیدن این لباس‌ها به مدت 30 ساعت و کار کردن با آن و رسیدگی به بیماران واقعا غیرممکن است.

یکی از رزیدنت‌ها و مسئول همتایاران سلامت دانشگاه علوم پزشکی تبریز در پایان، هدف از این راهپیمایی را نشان دادن سختی تحمل 24 الی 30 ساعته لباس گان، ماسک و شیلد عنوان کرده و می‌گوید: پروتکل‌های بهداشتی باید جدی‌تر از اسفند ماه و فروردین ماه رعایت شوند، هر نفری که ماسک نمی‌زند ممکن است منجر به شهادت یکی از اعضای کادر درمان شود.

عرفان نظام دوست ادامه می دهد: همکاران و اساتید ما در حوزه بهداشت و درمان به شدت تحت فشار هستند، از این رو با این راهپیمایی نمادین تصمیم گرفتیم تا به همشهریان عزیز نشان دهیم که کرونا نه تنها تمام نشده است، بلکه با شدت بیشتری در حال گسترش است و حساسیت ها باید بیشتر شود. وی تاکید می کند: مردم بدون ماسک از خانه بیرون نیایند و دستکش و ماسک هایشان را که احتمال آلودگی دارد بر زمین نیدازند، چرا که سلامت پاکبانان عزیز هم با این کار در خطر است.